

ದೇವರ ಸರ್ವಜ್ಞಾನ:

ನಮ್ಮ ದೇವರು “ಕರ್ತೃತ್ವ ಕೊಟ್ಟುವವನು” ಅಲ್ಲ

ಮೂರನೆಯ ಬಿಳೀನಿಯಂ A.D. ಹೂರಂಭದಲ್ಲ, ಜಗತ್ತಿನ ಜೀಡೋರೀಕಲನುವ ನಂಂತರಿಯಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತು ಹೇಳಬಹುದು ಹೆಚ್ಚು ತಭಾವ ಶಾಂತಯಾದ ನಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆಧುನಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂಶೋಧನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬನು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಅರುಪು ಹಬ್ಬತ್ತಾದೆ. ಮಾಹಿತಿಯ ಮಹತ್ವವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಇದು ಕುತೂಹಲ ಕೆರೆಸುವಂಥದ್ದಾಗಿದೆ.¹ ಬಿಂಳಿನುಸ್ತಿರುವ ಮುಂದುವರಿದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ತಮ್ಮ ಮುಂದುವರಿದ ವರ್ಯಸ್ವಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬುದ್ಧಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೊಗಿ ಜನರ ಅರ್ಪಣೆಗೆ ನಾಳ್ಕಿಯಾಗಿದೆ.

ತಿಂತು ಅರ್ಪಣೆಯಂದ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವವು ಲಕ್ಷಣ ಹೊಂದಿರುವಂತೆ ತೋಲುತ್ತದೆ. ಎರಡು ಪರಂಪರೆ ಮನುಖಿನ ಜಮಂಟನಕೆಗಳ ಕೃತಿಯಲ್ಲ ಕುತೂಹಲದ ಪ್ರದರ್ಶನವಿರುವುದು ದೃಢವಾಗುತ್ತದೆ. ಬದು ಪರಂಪರ್ಯ ಹೂತ್ಯಾದವರ ಕರೆಲೊರವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಅನೇಕ ತಂಡೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಆಜ್ಞಾಯಂಜಕಿತರಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ ಮತ್ತು ನಿರಾಶಗೊಳಿಸಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕರ್ತೃತ್ವ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಜಾಮಕಾಲಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡಲು ತಿಂತು ಬೆಳೆಂಬುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಂದ ಕರ್ತಾರ್ಯಮಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತು ಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಏನು ಅಗತ್ಯಿದೆ ಮತ್ತು ತಿಂತು ಬಯಿಲು ಬಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಿಂದ ಅದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ತೋಲೆಚಿನಲ್ಪಡೆ - ನಾವು ಕರಾಯ ಬಳ್ಳಿಪ್ರ ಎಂದು ನಾವು ನಂಬುವದಿಂದ ತ್ರಯತ್ವವು ಮುಂದುವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಹಲವತ್ವಾದರ್ದೇ. ಹಡುಕಲು, ಹಲಿಶಾಧಿನಲು, ನಾಧಿಸುವ ಅರ್ಪಣೆಗಳು ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲ ಸಹಜವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಬುತ್ತದೆ. ಇದು ಮಾನವರಿಗಾಗಿ ನಹಜವಾದದ್ದಾಗಿದೆ.

ಹಿಂದಿದ್ದರೂ ಮಾನವರಾದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲ ಅತ್ಯಾಂತಕ್ಕಿಯಿಳ್ಳ ಪರಾಗ ಬಹುದು. ತಾಂತ್ರಿಕ ಜ್ಞಾನದ ಯಾಗವು ಜ್ಞಾನದ ಅತ್ಯಾಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಿತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ಲಾಭಗಳನ್ನು ತಂದಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಾಧನೆಗಳ ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ನಾವು ವಂದಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮಾನವ ಪ್ರಗತಿಯ ಈ ಶತತ್ಯಾಕೃತ್ಯೆ “ಕೆಳಗಿನ” ಭಾಗವಿರುವುದೋ? ಹೌದು. “ನುಳ್ಳ - ಬೌದ್ಧಿಕತೆ” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಸೊಂತ ರೋಗಿಪ್ರ ಹಬ್ಬತ್ತಾದೆ. ಹಟಮಾಲತನ, ದುಷ್ಟ ತ್ರಷ್ಟುಗಿರಿಗಳ ಮತ್ತು ನಯವಲ್ಪಿದ ಭರವನೆಗಳು, “ಮನುಷ್ಯನು ಎಲ್ಲಾ ನಂಗತಿಗಳ ಅಶರ್ತಗೊಳ್ಳು” ಎಂಬ ಕೇಳು ಮನೋಭಾವನೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. “ಮಾನವ ಕೇಂದ್ರವಾದ ದೈವತ್ಪ”² (anthropocentric divinity) ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಈ ನಿಲವು ಮಾನವ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗಂಡಾಂತರಕಾಲಿಯಾದ ಮೂಲ ತಪ್ಪನ್ನು ಮುಚ್ಚಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಅಂತರಭಾವವನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮಿಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಾದವರು ನಮ್ಮ ಮೇಲಾದ ದೇವರಿನ್ನು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾಕ್ಷತ್ರಾದ್ವಾಸ್ತವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕಾರ್ತಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಹಿನ್ನೆಸಿನಂಥ ಮುಂದು ಹಿನ್ನೆಸಿನಂಥ ಮುಂದುವರಿದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಬೌದ್ಧಿಕ ಶಕ್ತಿಯ ಆತನ ಮುಂದೆ ಹಿನ್ನೆಸಿನಂಥ

ದ್ವಾಗಿರುವುದು (1 ಹೊಲಂಥ 1:18-25).

ದೇವರ ನರ್ವ-ಬ್ಯಾಪಕತ್ವಕ್ಕೆ ನಬುಹಡ ಉಹಸಿದ್ದಾಂತಪ್ರ ಆತನ ನರ್ವ-ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ: ದೇವರಿಗೆ ಅಪರಿಭಿತ, ವಿಶ್ವಪ್ರಾಯಿ, ನಂಬುತ್ವಾಣ ಜ್ಞಾನವಿದೆ.³ ಇದು ಹಲಿಂದ್ರ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ “ಸ್ವೇಚ್ಛಿತರೊಂದಿಗೆ” ಮಾತಾಡುವಾಗ ಯೋಜನೆ, “ಆತನು ಭಾವಿಯ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ತನಕ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಆಕಾಶದ ಕೆಳಗಿನ ನಮಸ್ತಪನ್ಯಾ ನೋಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ” (ಯೋಹ 28:24) ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. “ಯೋಜಾವನ ದೃಷ್ಟಿಯ ಎಲ್ಲಾಯೂ ಇರುವುದುಣಿ ಆತನು ಕೆಷ್ಟಪರನ್ನು ಒಳ್ಳಿಯವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇಲೆ ಇರುವನು” (ಜ್ಞಾನೋಳಿತ 15:3) ಎಂದು ಜ್ಞಾನೋಳಿತ್ವಾತ್ ಬುದ್ಧಿದಂತ ಮನುಷ್ಯನು ಹೇಳಿದನು. ದೇವರ ನರ್ವ-ಜ್ಞಾನದ ವಿಭಜನೆಗಳ ಅನೇಕವಿಧಿತ್ವ. ಅನಂಬ್ಯಾತ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೇಳ ಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಯ ವಿಧಾನದಿಂದ ಕೆಲವನ್ನು ಯೋಜಿಸೋಣ.

ಅದು ಕೇಳುವ ತ್ರಿಶ್ಯೇಗರಷ್ಟು

ಮೇಂಂದ ಮೇಲೆ ಕೇಳುವ ತ್ರಿಶ್ಯೇ, “ದೇವರು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯವನು?” ಎಂಬುದು. ನರ್ವ-ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ನರ್ವ-ಬ್ಯಾಪಕತೆಗಳ ನಿಕಟವಾದ ಗೂಡಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. “ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?” ಎಂದು ಕಥೆ ಹೇಳುವವನಿಗೆ ತ್ರಿಶ್ಯೇ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಎಂದಾದರೂ ಕೇಳಿರುವಿರೋ. “ನಾನು ಅಲ್ಲದೇನು!” ಎಂದು ತ್ರಿಷ್ಠಿಸಿನುವ ಉತ್ತರ ಸಿಗುವುದು. ಹೀಗೆಯೇ ಅಪರಿಭಿತ ಮಷ್ಟಧಲ್ಯ ದೇವರೆಂದಿಗಿರುವುದು. ಆತನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೆಕ್ಕಳಿ ಇರುವನು. ಆತನು ಬಲ್ಲಪನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ದೇವರು ಪರದಿಗಾರನಂತೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಲಂದ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿರುವನೆಂದು ತೇಮರ್ಣಸಿಸಿಕೊಳ್ಳುಬಾರದು. ನಾವು ದೇವರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಆದರೆ ಆತನ ಮಾನವತೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಜ್ಞಾನಪಕದಲ್ಲಷ್ಟ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆತನು ಇರುವಾತನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ಆತನ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಆತನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದೂ ದೇವರ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ. ದೇವರು ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲಣಿ ಆತನು ಇದ್ದಾನೇ. ದೇವರು ಕಲಯುವದಿಲ್ಲಣಿ ಆತನು ಆಗಲೀ ತಿಳಿದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರ ನರ್ವ-ಬ್ಯಾಪಕತ್ವವು ತಾತೀಕವಾಗಿ ದೇವರು ಹೇಗೆ ತಿಳಿದಿರುವನು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಲು ನಮಗೆ ನಾಕಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವು ನಲ ಕೇಳಲ್ಪಡುವ ಇಸ್ತ್ವಾಂದು ತ್ರಿಶ್ಯೇಯು, “ಯಾವ ಬಿನಾಯಿತಿಯಲ್ಲದೇ ದೇವರು ತ್ರಿಯೆಂದನ್ನು ಸಿಜವಾಗಿಯೂ ತಿಳಿದಿರುವನೋ?” ಎಂಬುದು. “ನಾನು ಹಾಗೆ ನಿಲಿಸ್ತಿನುತ್ತೇನೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಆತನು ತ್ರಿಯೆಂದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವಿದ್ದರೆ, ಆತನು ತಿಳಿಯದೇ ಇರುವ ಒಂದು ನಂಗತಿಯು ಆತನಿಗೆ ಮರಣಾಂತರ ವಾದದ್ವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಆತನು ದೇವರಾಗಿರುವದಲಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ” ಎಂಬುದು ಕೂಡಲೇ ಬರುವ ಉತ್ತರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಈ ತ್ರಿಶ್ಯೇಗೆ ಅತೀ ಜಾಗರಣತೆಯ ಉತ್ತರವು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. “ತಿಳಿದು” ಎಂಬ ಮಾತು ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲಬ್ಬಣಿದೆ ಎಂಬ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇದು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.⁴

ದೇವರು ತನ್ನನ್ನು ಅಂತರ್ಕಾರಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ - ಆತನು ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬುತ್ವಾಣವಾಗಿ ಅಲಿಟಿಯವನಾಗಿದ್ದಾನೇ (1 ಯೋಹಾನ 1:5). ತನಗೆ ಬಾಹ್ಯವಾಗಿರುವ ತ್ರಿಯೆಂದನ್ನು - ಅಂದರೆ ಚಾನಪರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಸ್ವಷ್ಟಿಯನ್ನು ಆತನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ (ಯೋಹ 34:21). ಈ ನರ್ವ-ಜ್ಞಾನವು ನಮ್ಮ ಅಂತರ್ಕಾರಿಗಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ದೇವರು ತಿಳಿದಿರುವನು

ಎಂದು ಕೀರ್ತನೆಗಾರನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ (ಕೀರ್ತನೆ 139:2). ಹೊಮು, ಯಾವ ಬಿನಾಯಿತಿಯಲ್ಲದೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ದೇವರು ತಿಜಿದಿರುತ್ತಾನೆ.

ದೇವರು ಹೇಗೆ ತಿಜಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಪರೆಗೆ ಆತನು ತಿಜಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಶ್ರೀಗಂಧಿ ಮೇಲೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೇಂದ್ರಿಕಲಸಿ ರಾಪ್ತ. ಇನ್ನೊಂದು ಲಾತಿಯ ತ್ವಿಯ ಪುನ ಪುನ ಕೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ: “ಒಂದು ವೇಳೆ... ಯಾವುದೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿತ್ತಂಬುದನ್ನು ದೇವರು ತಿಜಿದು ಹೊಳ್ಳುವನೋ?” ಎಂಬುದು, ಈ ತ್ವಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹೊಡಲು ಶ್ರಾಮುಖುವಾಗಿ ಬೇಕಾದನ್ನು ಅದು ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಎಂದು ಜ್ಞಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅದು ಅನಿಶ್ಚಿತ ಸಂಭವವನ್ನು, ಘಟನೆಗಳ ಹಾದಿಯನ್ನು ಬರಲಾಯಿಸುವರಂಥದನ್ನು, ಇನ್ನು ಸಂಭವಿಸಿದೇ ಇಡ್ಡಂಥಿಸ್ತನ್ನು ಸೂಜಿಸುತ್ತದೆ. ಅನಿಲಾಂಶಿಕವಾಗಿ ಸಂಗತಿಗಳು ಸಂಭವಿಸುವದನ್ನು ಬಿಸ್ತುಯಿಗಳು ಸಂಭವಿಸುವದನ್ನು ಯೋಜಿಸುವ ಮಾನವಲಿಂದ ಕೇಳಲ್ಪಡುವ ತ್ವಿ ಇದಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ದೇವರು ಎಂದೂ ಬಿಸ್ತುಯಿಗೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ, ಇಂದಿನ ಇಲ್ಲವೇ ಮುಂದಿನ ಆಕಣ್ಣಿಗಳ ಹಲಣಾಮವನ್ನು ಆತನು ತಿಜಿದಿರುವಾಗಿದ್ದಾನೆ. “ಒಂದು ವೇಳೆ... ಹಿಂದಿದ್ದ ಹಕ್ಕೆದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಲಿಕ್ಕಿದ್ದು” ಹಾಗೆಯೇ “ಒಂದು ಹಕ್ಕ ಹಿಂದಿದ್ದರೆ ಸಂಭವಿಸುವುದು” ಎಂಬುದನ್ನು ಆತನು ತಿಜಿದಿರುವನು ಎಂದು ಬೇರೆ ಮಾತನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು. ತಾತ್ತ್ವಿಕವಾದದ್ದು ನಿಜವಾದದ್ದಾರೆ ಅದು ಹೇಗೆಯವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಆತನು ತಿಜಿದಿರುತ್ತಾನೆ (ಪ್ರತ್ಯಾಯ 11:21, 22). ಇದು ಆತನ ಸರ್ವಜ್ಞಾನದ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಹಲಣಾಮವಾಗಿದೆ.

ದೇವರ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕರೆಯು ನಿತ್ಯಪ್ರದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲ ಏಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆತನ ತನ್ನತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆತನ ಸರ್ವಜ್ಞಾನವು ನಿತ್ಯಪ್ರದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಏಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಿಜಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಾನವರ ದೃಷ್ಟಿಕೊನನ ದಿಂದ, ದೇವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ತಿಜಿದ್ದನು, ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ತಿಜಿದಿರುವನು, ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ತಿಜಿಯತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡೇವೆ. ಇದು ನಮಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಡ್ಟ ಬೈಬಿಲನ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಕೊನವು ಸಮಯಾತೀತವಾದದ್ದೂ ಬಿಷ್ಟಾಪ್ಯಾಯಿಯಾದದ್ದೂ ಆಗಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲದರ ಅರ್ಥ “ಒಂದು ವೇಳೆ” (“if”) ತ್ವಿಗಳು ನುಳ್ಳಬಿಜಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಕೊರತೆಯಂದ ಬೇಕೆಯತ್ತದೆ.

ಅದು ಮುಂದಿಡುವ ಹೋರಾಟಗಳು

ದೇವರ ಸ್ವಭಾವದ ಎಲ್ಲವನ್ನು ತಿಜಿದ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹೇಳಣಾಟವು ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕರ್ಕಣಕರವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. (1) ದೇವರು ಹಾಗೂ ನಾವು ಇನ್ನ ವಾದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಹಲಿಮಾಣಗಳಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ (ಯೋಯ 55:8, 9). (2) ದೇವರು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವವರೆಗೆ ಆತನು ಹಲಜಿತನಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆತನ ಪ್ರಕಟಜೆಯು ಅಯ್ಯಿಯಾದದ್ದೂ ಬಿತಿಯಿಳ್ಳದ್ದೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ (ದರ್ಜೋಽಪದೇಶಕಾಂಡ 29:29). (3) ದೇವರು ಹೊಷ್ಟ ಪ್ರಕಟನೆಯೂ ಸಹ ನಾಕಣ್ಣಗಿಧ್ದರೂ (2 ಹೆಚ್ 1:3), ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಸಲ ಕರಣವಾದದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ (2 ಹೆಚ್ 3:15, 16). (4) ನಾವು ಈ ಭೂಲೀಲಾಕರದಲ್ಲಿ ಸಮಯದಿಂದ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಡ್ಟೇವೆ. ಅದುದಲಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಇರುವಂಥಿಸ್ತನ್ನು ಅಂತ್ಯಲ್ಲಿಂದ ಯೋಜಿಸುತ್ತೇವೆ (ಯಾಕೋಬ 4:13-16). (5) ಹೆಚ್ಚ ಶ್ರಾಮುಖುವಾಗಿ, ನಮ್ಮ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಲ್ಲ ನಾವು ಕೇವಲ ಬಿತಿಯಿಳ್ಳ

ವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲದೇ ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳಲ್ಲ ಹಾಕದ ಕುಂಡೂ ಇರುತ್ತದೆ (ಯೋಹಾನ್‌ರ
3:23).

ಈ ಆತಂಕಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ನಿರಾಶೆಗೆ ನಡಿಸಬಹುದು. ಆದಲಿಂದ ನಾವು ಕುಗಿನಲ್ಲಿಟ್ಟವರೂ ದಿಗಿಲು ಗೊಂಡವರೂ ಆಗಬಹುದು. ಮೊದಲನೆ ಆತಂಕವು ಜಿಯನಲ್ಲ ಅನಾಧ್ಯವಾದದ್ದೆಂದು ಕಾಣಬಹುದು. “ದೇವರು ನಂತರೂ ವಾಗಿ ‘ಬೇರೆ ಯವನು’ ಆಗಿದ್ದರೆ ಆತನೊಂದಿಗೆ ನಾವು ನಂತರ ಕೆಂಪಿಸಲು ಹೇಗೆ ಹೂರಂಜನಬಹುದು?” ಎರಡನೆಯ ಆತಂಕವು “ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಮಹಡುತ್ವ ಆಯ್ದು ಮಾಡಿದರೆ, ಆತನು ತನ್ನನ್ನು ತ್ರಂಕಣಲ್ಲಿದ್ದಾರುದು ಅಯ್ಯಿಯಾದದ್ದೂ ಖಿತಯುಳ್ಳದ್ದನ್ನು ಆಗಿದ್ದರೆ ನಾನೆಳ್ಗೆ ಶಿರಾಗಬೇಕು?” ಮೂರನೆಯ ಆತಂಕವು ಇನ್ನೊಂದು ನೊಂದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ: “ತ್ರಂಕಣಯಿನ್ನು ಅಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕಂಳಿವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ರುಜುವಾದರೆ ಆತನನ್ನು ನಾನು ಆತನ ತ್ರಂಕಣಯಿಲ್ಲ ಕಂಡು ಕೊಂಡಿದ್ದೆನೆಂದು ಹೇಗೆ ನಾನು ಸಿಳ್ಳಿಯ ಹೊಂದಬಹುದು?” ನಾಲ್ಕುನೇಯ ಆತಂಕವು ವ್ಯಾಪಕಾಲಿಕ ತ್ರಂಕಿತ್ವದೇ “ತ್ರಂಕಣ - ಕೇಗೆ - ಅಂತಿಮವಾದದ್ದಾಗಿರದಿದ್ದರೆ, ದಿನದಿನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಹಲ್ಲಿಕ್ಕಿ ಹೇಗೆ ನಿಡೀ ಶಿನಬಹುದು?” ಹೂನೆಯ ಆತಂಕವು ಗಂಭೀರವಾದ ನಮನ್ಯೆಯನ್ನು ಮುಂದಿರುತ್ತದೆ: “ನಾನು ಹಾಡಿಯಾಗಿರುವದಲಿಂದ ಯಾವ ತಜಹದಿಯ ಮೇಲೆ ನಾನು ಯಾವುದೇ ನಿಲಾಳ್ಳಿಯನ್ನು ಬೇಳಿಕೊಳ್ಳುಬಹುದು? ಇಲ್ಲ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವಾಗಲೂ ಇದ್ದನನ್ನು ಅಂತರ್ಯಾಮನ್ನು ಬಾಹ್ಯವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಅನಂತರದ ಬಗ್ಗೆ ವಿನಿಸ್ಸು ಹೇಳಿರಲು ನಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ?” ಇವು ಗಂಭೀರವಾದ ತ್ರಂಕಿಗಳಾಗಿವೆ. ಅತೀ ಮಹತ್ವದ ತ್ರಂಕಿಗಳಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನುಲಭವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಬಾಗ್ನುವದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಕೊಡಬಹುದು. ಮೇಲೆಯವಂಥ ನಿಜವಾಗಿ ಅವಶ್ಯಕಿಯವ ಜೀವನ ತ್ರಂಕಿಗಳಿಗೆ ಹಲಿಹಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ತ್ರಯಿಸುವೆಂದು.

ದೇವರ ನವದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಾವು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಒಂದು ನವಾಲು ವಿಸೆಂದರೆ, ಆತನ ನವದ್ವಾನಪ್ರ ಆತನ ಜಿತ್ತುತ್ತೇ ನಮಾನವಾದದ್ದಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಜ್ಞಾನಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಈ ಜಿನ್ನತೆಯು ಕೇಗೆ ಕೇಳಿದ ಕೆಲವು ತ್ರಂಕಿಗಳಿಂದ ಕಾರಣವಾದ ಮಾನಸಿಕ ಉದ್ದೇಷಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಎಲ್ಲವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವಾತನು ಎಂಬುದರ ಅಥ ನಂಬಬಿನುವ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಆತನ ಜಿತ್ತುವಿದೆ ಎಂದಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಹೃವತ್ತದೊಂದಿಗೆ ಮಾನವ ಹೊಳಣ ಕೆಗಳು ಖಿತಯುಳ್ಳಪ್ರಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಅಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ನಹಾಯ ಮಾಡಲುಕ್ಕೆ ಈ ರೂಢಿಯನ್ನು ಅವಲಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಜನರು ತಮ್ಮನ್ನು ಯಾವುದೇ ದೃಷ್ಟಿಕ ವ್ಯಾಧಿಯ ಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಎಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ವಿನಾಶಗೊಳಿಸುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ಬಲಹಿಣರಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಅಪರಿಬಿತ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ತಜಹದಿಯ ಮೇಲೆ ದೇವರು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ (ಯೋಹಾನ್ 6:4:6)ಷಿ ಆದರೆ “ಯಾರಾದರೂ ನಾಶವಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಆತನ ಜಿತ್ತುವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾನಸಾಂತರ ಹಡಬೇಕೆಂಬುದು ಆತನ ಜಿತ್ತುವಾಗಿದೆ” (2 ಪೆಟ್ರ 3:9ಷಿ NEB). ಅದುಲಿಂದ, ಆತನು ಶಿಕ್ಷಿತರನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ (ಯೋಹಾನ್ 6:4:5), ಎಷ್ಟುಂಟುತ್ತಾನೆ (ಲಾಕ 12:4, 5), ಹಾಗೂ ನಾಶದಲ್ಲಿಯವರನ್ನು ಉಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಶ್ಯಕಿಯವ ಎಲ್ಲಾ ನಹಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾನೆ (ಯೋಹಾನ್ 3:16).

ಅಧ್ಯ 8 ದಿಗರಿನವ ಅಥವಿವರಣ

ಕರ್ನ ನಾವು ಹಲಿಶುದ್ದ ಲೇಳಗಳಲ್ಲಿಯ ಪ್ರವಾದನೆಗಳನ್ನು ಯೋಜಿಸುವದರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗೋಣ. ಪ್ರವಾದನೆಯ ಬಹಳ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಜ್ಯೇಬಲು ತರ್ಕಬಂಧವಾದದ್ವಾ ನಮಂಜನವಾದದ್ವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಹೆಚ್ಚಾದ ಭಾಗವು ಓದಲಕ್ಕೆ ಯೋಣ್ಯವಾದದ್ವಾ ಅಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ತ್ರಿಮುಖ ಮತ್ತು ಜಿಕ್ಕಪ್ರವಾದಿರಿಷ ಪ್ರಸ್ತಾಕರೀಳ ಬಿತ್ತಿಹಾಸಿಕ ಪ್ರಸ್ತಾಕರೀಳ ಜಡಿ ಇರುವ ಬಿನ್ನರೂಪಾದ ಪ್ರವಾದನೆಗಳು, ಯೆಣುವಿನ ಬೋಳಧನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದನೆಯ ಗ್ರಂಥವು - ಇವೆಲ್ಲವುಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಜ್ಯೇಬಲನ್ನು ಕಣ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಹಲಿಶುದ್ದಬರಹದ ಈ ಭಾಗಗಳು ಜ್ಯೇಬಲನ್ನು ಕಣ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಹಲಿಶುದ್ದಬರಹದ ಈ ಭಾಗಗಳು ಜ್ಯೇಬಲನ್ನು ಕಣ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅವಂದವಾಗಿ ಇರಿದಿದ್ದರೆ ಅದು ಜ್ಯೇಬಲ್ ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇದಲಿಂದ ನಾವು ಏನನ್ನು ಕಂಡು ಹೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ? ಜ್ಯೇಬಲು ತನ್ನ ವಿಳಾಲವಾದ ಪ್ರವಾದಿಕ ಭಾಗಗಳೊಂದಿಗೆ ದೇವರ ಸರ್ವಜ್ಞಾನದ ಕಸ್ಯಾದಿಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದನೆಯ ಮಂತ್ರಾನಂದಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತಿಯಿಳ್ಳ ದ್ವಾರಿರೆ ಇಂದ್ರರೂ ಈದು ಸರ್ವವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರವಾದನೆಯ ಸರ್ವೇರು ಹಿಂದಿಡಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಅದು ಸರ್ವವಾದದ್ವಾಲ್. ಎಲ್ಲದಕ್ಷಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರವಾದನೆಯ ಸರ್ವೇರು ವಿಕೆಯ ಪ್ರವಾದಿಯ ವಿಳ್ಳುನದ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಸಾಫೆಸುತ್ತೇಬೆಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟದೆ ಧ್ರಮೋಹದೇಶಕಾಂಡ 18:22).

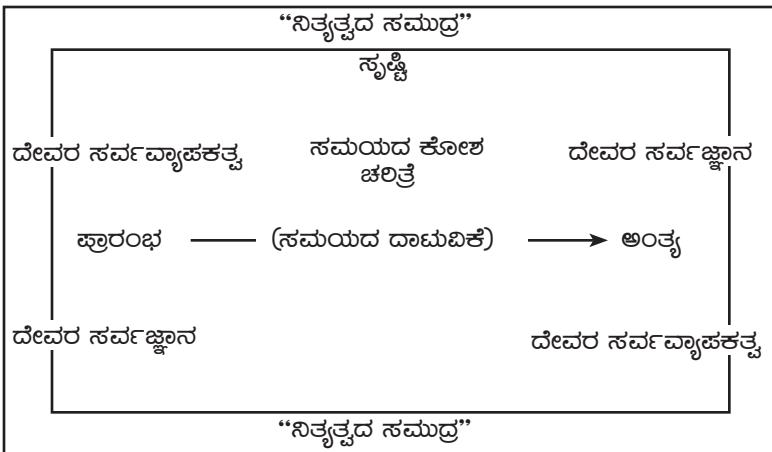
ಹಿಂದಿಡುರೂ ಜ್ಯೇಬಲನ ಅನೆಂಕ ಪ್ರವಾದನೆಗಳು ನೆರವೆಲನಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದಿಲ್ಲ. ಹಲ ಬಿನ್ನನ್ನು ಜಿಲ್ತೆಯಿಲ್ಲ ನೆರವೆಲನಲ್ಪೂಡಿತಾಗಿದೆ: ಅನೆಂಕವು ಅಂತ್ಯ ನಮಯಕ್ಕೆ ತೋಳ ನುತ್ತುವೆ. ಹಾಗಾದರೆ, ಜ್ಯೇಬಲನ ಪ್ರವಾದನೆಗಳು ದೇವರ ಸರ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಉದಾಹರಿಸುತ್ತುವೆ? ಜ್ಯೇಬಲನ ನಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಅನೆಂಕ ಪ್ರವಾದನೆಗಳು ಕೂಡಲೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೆರವೆಲನಲ್ಪಟ್ಟಿವೆಂಬೆಂದು ಬೇರೆಯವುಗಳು ನಂಬಂಧಿಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲ ನಮಯದಲ್ಲಿ ನೆರವೆಲನಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ: ಇತರವುಗಳ ಶತಮಾನಗಳ ಪರೆಗೆ ಕಾದುಕೊಂಡ ನಂತರ ನೆರವೆಲನಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.⁵

ಜ್ಯೇಬಲನ ಸರ್ವೇಲದ ಪ್ರವಾದನೆಯ ಬಿತ್ತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ - ಬಿತ್ತಿನೊಂದಿನಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾನವನು ದೇವರ ಪೂರ್ವಜ್ಞಾನ (foreknowledge) ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವದರ ಅರ್ತತ್ವಮಾದ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. “ಮಂತ್ರಾನಿಖಿತ” ಅಂದರೆ “ಮಂಬಿತ್ವಾ ಗಿಯೇ ತಿಜಯವುದು, ಇಲ್ಲವೇ ಮೊದಲುಂಟಿ ಅದರ ಮೊದಲನ ತಿಜಯವಿಕೆ” ಎಂದಧ್ರ. ಈ ಪೂರ್ವಜ್ಞಾನವು ಸಿಜಾವಾಗಿಯಾ ಘಟನೆಗಳ “ನಾಮಾನ್ಯ” ತ್ರಿಮಂಜ್ಞ ತಿರುವು ಮುರುವಾಗಿ ಇತ್ತುದೆ. ಒಂದು ಘಟನೆಯ ನಮ್ಮ ತಿಂಬಳಿಕೆಯ ಘಟನೆಯ ನಂಭವಿಸಿದ ನಂತರ ಬಾಹ್ಯತ್ವದೆ. ಮೊದಲೇ ನಾವು ತಿಜಯ ಕೊಂಡಿರುತ್ತೇಬೆಂದು ಯೋಜಿಸುತ್ತೇವೆ. ಯಾವುದೇ ಘಟನೆ ನಂಭವಿಸುವುದು ಎಂದು ನಾವು ಬಹಳ ಸಿಜಿತತೆಯಿಳ್ಳಿರಾಗಿರಬಹುದು. ತಪ್ಪಿಗಿಯವುದು ನಮಗೆ ಮುಖಗೆರವಾದದ್ವಾಗಿರುವದಲ್ಲವೇ? ಕೆಲವು ನಲ ಹಾಗಿರುವದೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಜದೇ ಇದೆ.

ದೇವರ ತಪ್ಪಿಗಿಯವದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದು ನಂಭಬಿಸಿತು, ಯಾವುದು ನಂಭಬಿಸುತ್ತುದೆ ಹಾಗೂ ಜಿಲ್ತೆಯಿಲ್ಲ (ನಮಯದಲ್ಲ) ಏನು ನಂಭಬಿಸಲಾದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆತನು ಸಿತ್ಯತ್ವದಲ್ಲ ತಿಜದಿರುವನು. ನಾವು ಹಾಗೂ ಜ್ಯೇಬಲನ ಬರಹಗಳ ದೇವರ ಪೂರ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು (ಮಂತ್ರಾನಿಖಿತ) ಏನೆಂದು ಕರೆಯುವೇಂಬೆಂದು ಅದು ಒಂದು ಬಿತ್ತಿಯಿಳ್ಳ ಮಾನವದಲ್ಲ ಅತನ ಬಿತ್ಯಾಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನ ಬಿರಜಿಯಾಗಿದೆ (ಅಂತೇನ್ನಲರ ಕೃತ್ಯ 2:23ಷಿ ಯೋಮಾಶುರ 11:2ಎ). ಅದು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಇರಲಾಗುತ್ತುವದಿಲ್ಲ. ನಾವು

ಆತನನ್ನು ಆತನ ಪರಿಪೂರ್ವಕ ತೆಯೆಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಆತನ ದೃಷ್ಟಿಕೋಣದಿಂದ “ನೊಳಣಬೆಳೆತು” ಎಂದು ದೇವರು ಅಹೆಕ್ಕಿಸಿದ್ದರೆ, ಆತನು ನಿಷ್ಠಾಯಾಗಿಯಾ ದೃಷ್ಟಿಕೋಣ ವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ನಾವು ಹಾಹಿಗಳಾಗಿರುವೆಂತೆ, ನಾಬೀಗಳ ಇಂದಿನ ಮಾನವರಾಗಿರುತ್ತಿರಿಲ್ಲ.

ದೇವರ ಸರ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೊಳಣಅಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಯೋಜನೆಯ ನಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು:

ಆತ್ಮತೀಯ ಹೊರಗಳ ಅಂಶ ನಿತ್ಯಪ್ರವು ಮಿತಿಯಾಳ್ಳದ್ದೆಂದು ಅರ್ಥಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಒಳಗಿನ ಜೌಕೋನವ್ಯಾಪಕ ಲಾಕಿಕಾರಾದ ಶ್ರೀಯೋಂದನ್ನು ಅಂದರೆ ನಮಯ ಬಂಧಿತ ವಾದದ್ದನ್ನು ಶ್ರುತಿಸಿಕೊಂಡಿನ್ನತ್ತು. ಒಳಗಿನ ಜೌಕೋನದಳಿಯ ಯಾದಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಶ್ರೀಯೋಂದೂ ದೇವರನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ ಎಲ್ಲವೂ ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳುವುದು. ಆತನು ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮಯ ಮತ್ತು ನಿತ್ಯಪ್ರದಲ್ಲಿ ಅನ್ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿರುವುದು. ನಮಯವು ಮುಗಿದಾಗ ರಚಿತಲ್ಪಟ್ಟವರು ಹಾಗೂ ದೇವರು ನಿತ್ಯಪ್ರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಅತ್ಯಿತ್ಯದಲ್ಲಿರುವರು. ದೇವರು ತನ್ನ ಸರ್ವಘ್ಯಾಹಕರ್ತ್ವ ಮತ್ತು ಸರ್ವಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ “ನೊಳಣ ತ್ವಾನೇ.” ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ “ನೊಳಣವ್ಯಾಪಕ” ನಮಗೆ ಕರ್ತೃತ್ವರಚಾದಂತ್ಯ, ನಿಜವಾಗಿಯಾ ಅನಾಧ್ಯಾತ್ಮಾದವ್ಯಾಪಕ ಅಗಿಯುವುದು. ಭವ್ಯವಾದ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯ ಹೌಲನ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅವೇಳದ ಆಜ್ಞಾಯಾದ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇ:

ಆಹಾ, ದೇವರ ಬಾಜ್ಯಾಯಿಂಘೂ ಜ್ಞಾನವೂ ಬಿವೇಕವೂ ಎಷ್ಟೇಂದು ಅಗಾದ! ಆತನ ತೀವ್ರಾನಂಗಗಳ ಪರಿಶೋಧನೆಗೆ ಎಷ್ಟೇಂದು ಅಗಾಧ್ಯ! ಆತನ ಮಾರಗಳ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಿದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೇಂದು ಅನಾಧ್ಯ! ... ನಮಸ್ತಪು ಆತನಿಂದ ಉಪ್ಪಿತ್ಯಾಗಿ ಆತನಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಆತನಿಗಾಗಿ ಇರುತ್ತೇ. ಆತನಿಗೇ ನದಾಕಾಲವೂ ನೋಡುತ್ತೇ. ಆಮೇನ್ (ರೋಮಾತ್ಯ 11:33-36).

ಇಷ್ಟಾಂಗಿಳಿ

¹Philip Elmer-DeWitt, “Battle for the Soul of the Internet,” Time 144 (July

1994): 50-55. ²*Anthropos* එංඩුදු නාමාන්‍ය මුළුණු නිගැරී ග්‍රිඥ් පදචාගියේ. “Anthropocentric” අයත් “මානවන් කේලංපුවාටිරුව” එංඩුදු. “දුෂ්චේතුවු” දුෂ්චේතු ප්‍රාථමික දේපලිගේ නම්බංධිසියේ. මුළුණු තෙතු ස්වංඡ දුෂ්චීයාලු බැඳුවාගැ කේලංපුවාටි දුෂ්චේතු නළුපුදාතැන්. ³E. H. Ijams, *The Reality of God* (Nashville: Williams, 1978), 12, 120. ⁴ක්‍රිජාරණීයාලු නාවු කේල්ග පිළියා පෙන්වා එංඩුදු යෝඛී ස්කූටුරුවයිලු. නාවු ක්‍රාන්ධිකේලාභුව කේලවු පිළිවශකේයු අන්තර්චේතු නම්බංධිසියුතුයි. ⁵1 අර්ථාග්‍රහ 11:29-32/12:15, 20සී 1 අර්ථාග්‍රහ 21:23සී 2 අර්ථාග්‍රහ 9:31-37/2 අර්ථාග්‍රහ 19:20-37සී යිඹාය 40:3/මුත්‍රාය 3:3සී යිඹාය 42:1-4 /මුත්‍රාය 12:18-21සී යෝඛීව 2:28-32/අභ්‍යෝන්තුර ක්‍රියා 2:16-21සී පිළියා.

ఎల్లా జియిగళ కెత్త, దూరదల్ల సింహాసనాచూడు

ଏହୁ ଜୀବିଙ୍କ କରନେ, ଦୂରଦୟ ସିଂକାନ୍ତନାରୀଥିଲେ,
ନିଷ୍ଠ ମୁଖିମେ ନୋଟ୍ୟା ନିଂଦ, ନକ୍ଷତ୍ରଦିନ ପ୍ରଜ୍ଞାଅନୁପୁରୁଷୀ
ତୁଳିଯେଶାଂଦର କେଣ୍ଟ ମତ୍ତୁ ଶ୍ରୀଷ,
ଆଦାନ୍ତର ତୁମେ ଯେବୁଂଦୁ ପ୍ରିୟନୁଚ ହୁଦୁଯୁତେ ନିନ୍ଦନ୍ତୁ ହତିରୁ

ನಮ್ಮ ಜಿವನ ನೂರಾಯಿನೆ, ಜುರುತುಗೊಳಿಸುವ ಸಿನ್ನ ಶಿರಣ,
ನಮ್ಮ ಹಾದಿಯಲ್ಲ ದಿನದ ಬೆಳಕನ್ನು ಜಲ್ಲಪುದು.
ನಮ್ಮ ನಿಲಿಂಕ್ಯಾಯ ನಕ್ಷತ್ರವೇ, ಸಿನ್ನ ಮೃದುವಾದ ಬೆಳಕು
ರಾತ್ರಿಯ ದೀರ್ಘ ಜಾಗವರ್ಷಿತ ನಂತರೋಜ ನೀಡುವುದು.

నమ్మ మధ్యారాతి, సిన్న నగీ కింగెయిల్పుధ్వణిటి
నమ్మ మధ్యారాత్రి, సిన్న కృచెయి అదయటి
నమ్మ మజీబల్ల తమాను, సిన్న దయియి నంకేండ
కాపద దొండగళన్ను జుర్రె, ఎల్లపూ సిన్నపుగళి

ಸರ್ವ ಜೀವನ್ ಒಡೆಯನೇ, ಕೆಳಗೂ, ಮೇಲೂ,
ನಿನ್ನ ಬೆಳಕು ನಡ್ಯ, ನಿನ್ನ ಜಿಸಿಯ ಪ್ರೀತಿ,
ಸದಾಗಾಲ ಹೊಳೆಯದ ನಿನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮುಂದೆ
ನಮ್ಮ ನ್ಯಂತ ಕಾಂತಿಯನ್ನ ಕೆಳಲಾರೆವು.

ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿ ಮಾಡಲು,
ನಿನ್ನ ನಕ್ಯಾದನ್ನು ನಿನ್ನಾಗಿ ಉಲಿಯಬ ಬೆಳಕಿನ ಹೃದಯವನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡುಬೇ
ಸಿನ್ನ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂದಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಬವರೆಗೆ,
ಒಂದು ಹಳಿತ್ತ ಬೆಳಕನ್ನು, ಒಂದು ಹರಲೋಕದ ಜ್ಞಾನೀಯನ್ನು ನಮಗೆ
ಕೊಡು.

ಅಮೆರಿಕದ ಕವಿ ಈಪರ್ ಹೆಂಡೆಲ್ ಹೊಲ್ಮೇಸ್ (1809-1894) ಬರೆದ ಈ ಮಾತೃಗಳು “ದೇವರ ನವ ವ್ಯಾಪಕತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಇಂದ್ರಿಣಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯ ಅತ್ಯಂತ ವಾದ ಹೇಳಕೆ” ಎಂದು ಕರೆಯಲಬ್ಬಿದೆ. (Quoted by permission of ACU Press, Abilene, Tex., ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾದಿಲನಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.)